

ikke har holdt Stik, og at Bruttofragten er betydelig mindre for det forløbne Aar. Men som det ærede Medlem meget rigtigt siger, saa fortæller i Virkeligheden Bruttofragten for 1915 intet om, hvad Bruttofragten for 1916 vil blive, og det er for Aaret 1916, vi arbejder med det nærværende Lovforslag. Her i Tinget har jeg sagt, at jeg troede, at det var overmaade højt, naar jeg anslog Det forenede Dampskibsselskab til en Gennemsnitsafgift efter dets særlige Karakter af 7 pCt. af Bruttofragten. Men det ærede Medlem kan dog ikke derfor mene, at saa maatte det rigtige Tal ligge ved 5 pCt., for hvis det rigtige Tal var omkring 5 pCt., saa havde jeg selvfølgelig nævnet dette. Jeg maa selvfølgelig mene, at det rigtige Tal for Det forenede Dampskibsselskab ligger omkring 7 pCt. Men Det forenede Dampskibsselskab — det godtgjorde jeg i en Udtalelse, jeg her fremsatte — var saaledes stillet, at dets store Rute-fart bragte saa betydelige Dele af Selskabets Virksomhed ind under de laveste Fragtsatser, og det var derved, at man kunde komme til at sætte 7 pCt. som et Gennemsnit.

Den øvrige Diskussion har jo, som Diskussioner her i Rigsdagen ofte gør, naar vi taler om disse økonomiske Formaal, vist en Tilbøjelighed til at blive en Diskussion om Flæskemaksimalpriser. Jeg skal ikke forlænge den meget, men finder det dog ønskeligt at sige til de ærede Medlemmer af Venstre, som har talt, at Flæskeproducenterne ikke har lidt mange Millioners Tab ved Maksimalprisen. Paa ingen Maade. Hvis det er rigtigt, hvad de ærede Medlemmer ogsaa gaar ud fra, at den Gennemsnitspris, som den engelske Markedspris hidtil har været, er den, man kan vente at opnaa, saa har det danske Landbrug under Krigen opnaaet en saadan Gennemsnitspris eller snarere mere. Det kan ikke nytte noget, naar man taler om dette Forhold, kun at ville regne med to Markeder og den Pris, der er opnaaet paa disse to Markeder. Den danske Maksimalpris er fastsat ogsaa af Hensyn til, hvad Produktionen har kunnet indbringe paa et tredie Marked.

Det ærede Medlem for Bornholm (Maegaard) kunde jeg ikke undlade at høre med megen Interesse, og jeg fulgte ogsaa hans Udvikling med stor Opmærksomhed, da det jo aabenbart var Hensigten med denne Tale at forklare, hvorfor han, der ved første Behandling tog Ordet imod, at der ydedes Tilskud til Flæskeproducenterne, nu har stillet et Forslag, som gaar ud paa, at der skal ydes Til-

skud til Flæskeproducenterne i den mest outrerede Form, som er tænkelig. *Det er et Tilskud til Flæskeproducenterne i den mest outrerede Form*, som er tænkelig, idet nemlig Flæskeproduktionen, foretaget med hjemmeavlet Korn, som ikke er paavirket af nogen Fragtforhøjelse, efter dette Forslag vilde faa Tilskud ganske som Flæskeproduktionen, tilvirket ved Majs, paa hvilken Fragterne har haft Indflydelse. Naar man nu samtidig ved, hvilken Flæskeproduktion det er, der væsentlig kan baseres paa hjemmeavlet Korn, og hvilken Flæskeproduktion det er, som i høj Grad virker med det indførte Korn, saa vil man ogsaa forstaa Dybden af de økonomiske Betragtninger med Hensyn til Landbrugets Flæskeproduktion, som en Del af det ærede Medlems Parti og ogsaa det ærede Medlem for Bornholm saa ofte har fremhævet. Det Forhold, som gør det naturligt at tage et Bidrag fra Skibsfarten, er den høje Raastofpris, direkte foraarsaget ved den høje Fragt. Hvis man erkender, at denne Raastofpris er højere, end den bør være under rimeligt Hensyn til Transportudgifterne, saa kan man nedsætte Prisen paa dette Raastof, og saadant foreslaar det ærede Medlem for Bornholm i øvrigt ogsaa — skønt han ogsaa direkte fraraadede dette ved første Behandling —, idet han tiltræder et Forslag om at yde Tilskud til en Regulering af Majspriserne og nævne, hvad det var for et Forhold, der var Tale om, som i øvrigt ikke er begrænset til en Million, men som foreløbig er begrænset til en Million.

Tilbage har jeg kun en Bemærkning til den ærede Ordfører (Dalsgaard), som sagde, at Finansudvalgene blev jo taget med paa Raad om saa mange Spørgsmaal, og at det derfor var rimeligt, at de ogsaa blev taget med paa Raad i denne Sag, og det har jeg i øvrigt heller ikke udtalt mig imod. Det ærede Medlem henviste til Guldloven. Her er, saa vidt jeg ved, Forholdet det, at Finansudvalget skal holdes underrettet, og vel ogsaa derigennem have Lejlighed til at udtale sig, men saa vidt jeg erindrer, er Forholdet ikke det, at de Bestemmelser, der paa dette Omraade skal træffes af Administrationen, kun kan træffes med Finansudvalgets Billigelse. Det er det Forhold, jeg har paa-peget som forekommende mig indeholdende et Moment af Opløsning af al rimelig Administration. Lovgivningsmagten kan indenfor det Omraade, vi her taler om, træffe Bestemmelser om, hvorledes Midlerne skal tilvejebringes, og hvorledes de